ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X

№ 30 (1042)

ВІВТОРОК

11 БЕРЕЗНЯ 1969 р.

Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ПРЕМІЙ ІМЕНІ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Урядовий республіканський комітет по преміях імені Т. Г. Шевченка постановив присудити премії імені Т. Г. Шевченка 1969 року за видатні досягнення в галузі літератури і мистецтва: **ГОЛОВКУ** Андрію Васильовичу — за роман «Артем Гармаш»; **ДЕРЕГУСОВІ** Михайлу Гордійовичу та **ТРОХИМЕНКУ** Карпу Дем'яновичу — за створення картин та ілюстрацій на шевченківські теми, за серію нових живописних і графічних творів: «Пісня», «Кам'янець-Подільська фортеця», «Старі верби» (М. Дерегус) і цикл картин «Моя рідна Батьківщина» (К. Трохименко); **МІНЬКІВСЬКОМУ** Олександру Захаровичу — художньому керівникові Державної заслуженої капели бандуристів Української РСР (концертна програма 1966—1968 років).

(РАТАУ).

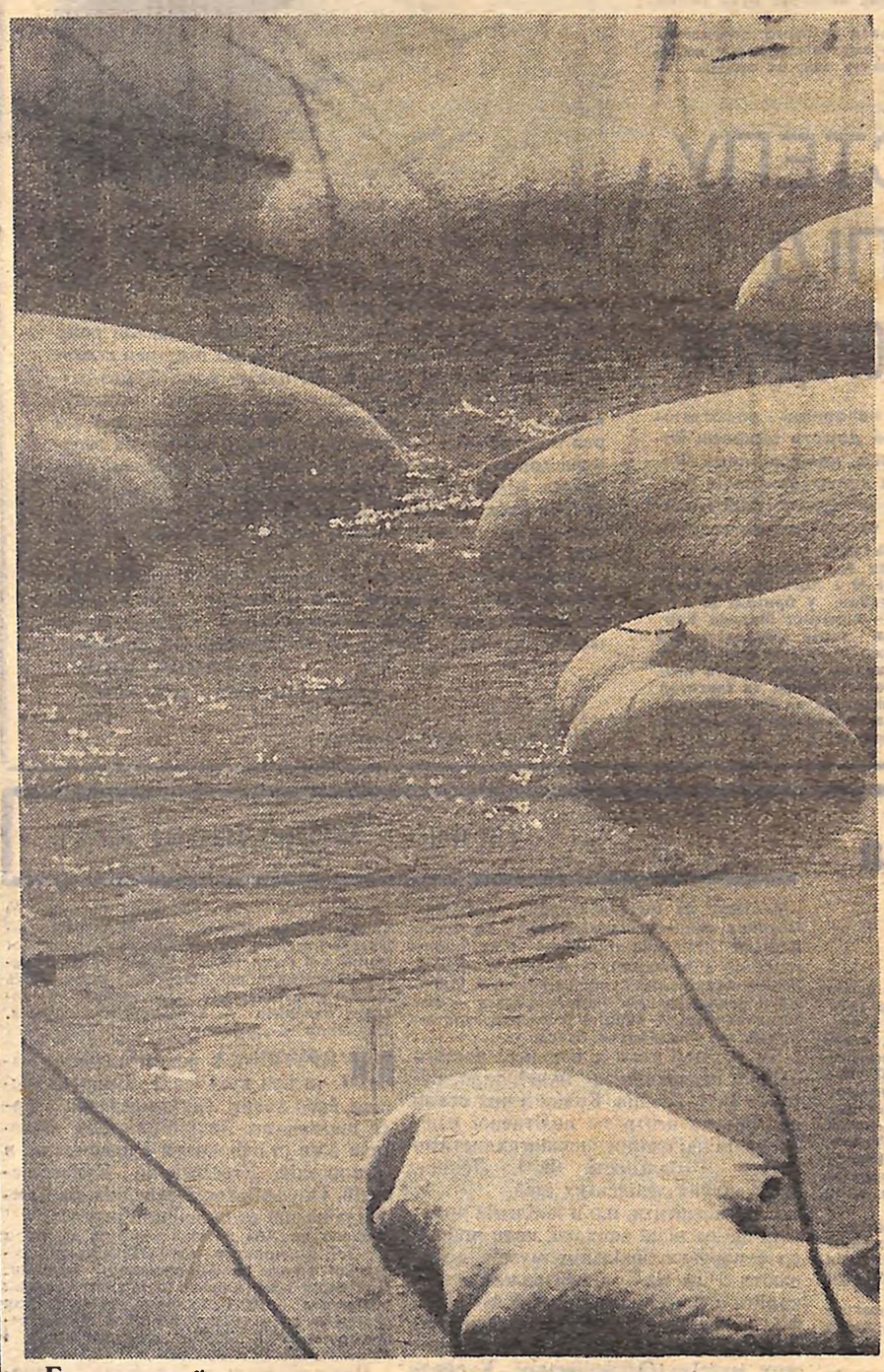

Березневий прилюд

Фото В. Ковпака.

ТОБІ — ДОВІРА

- Я — син трудового народу
- А як «кар'єра»!
- Ім'я таоє називають виборці
- Скільки можна ходити в «молодих»!

ДЕКОМУ колись не подобалося, що «кухарчині діти» будуть вершити державними справами. Мало того, війною йшли, голодом душили, аби залишити недоторканною владу імущих. Жовтнева революція змела зі свого шляху освячений віками уклад гноблення і вручила владу тим, хто був справжнім господарем на землі.

Радянська влада відкрила перед кожною трудящою людиною простір для ініціативи, для участі в громадському житті. Від сохи і верстата йшли трудівники в нове життя, вчорашні комбриги ставали наркомами, червоноармійці — головами комун, червоні комісари — дипломатами. Всі вони з гордістю говорили про себе: «Я — син трудового народу».

Таким він був, шлях до влади, до керівної посади, такою була «кар'єра» наших дідів. І сьогодні той шлях лежить через ферму, завод, лабораторію. Через самовіддану працю на благо суспільства. І сьогодні в його основі лежить відданість ідеалам революції, глибоке усвідомлення свого обов'язку, почуття громадянина і особистого усвідомлення величі справи, яку тобі довірили.

Кожне покоління висуває своїх гідних представників на відповідальні посади, наділяє довірою. Нащадки червоних комунарів і перших борців за зміцнення Радянської влади, сини і онуки героїв перших п'ятирічок і післявоєнної відбудови сьогодні стають керівниками підприємств і колгоспів, очолюють виробничі ділянки, вирішують у Радах державні справи.

Їх «кар'єра» починається з малого: від першого, сумлінно виконаного доручення комітету комсомолу, від звичайних, щоденних справ своєї організації, від першого, самостійно виконаного завдання. З цього починається усвідомлення, що ти приносиш людям користь.

З ЦЬОГО починалася і «кар'єра» державної людини Світлани Журби, доярки з колгоспу «Червоний прапор» Олександрівського району. З першого доручення очолити комсомольський недільник, провести бесіду серед подруг. Сьогодні комсомолка — депутат районної Ради депутатів трудящих, член правління артілі, заступник секретаря комсомольської організації колгоспу.

Ні для кого не секрет, що у сімнадцять — вісімнадцять років ми всі віримо у свою винятковість, у якесь особливе покликання. Але часто так трапляється, що благородні поривання залишаються лише поривиннями, а сама молода людина і кроку не зробить для того, щоб втілити їх у життя. А роки йдуть, і все чогось ждеш: ось скоро, десь недалеко оте омріяне. Бачиш, як до інших приходить слава і визнання. Чому?

Звичайно, не кожному у молодому віці вдається стати головою колгоспу, бригадиром, а то й керівником солідної установи. Керувати треба вчити. Більше довіряти, не опікати у дрібницях. Там, де комуністи, старші товариші довіряють молодим великі справи, допомагають стати на ноги, там і діла йдуть у молоді добре. Ось один з прикладів. Півтора місяці тому правління колгоспу «Шлях до комунізму» Новоархангельського району сміливо пішло на те, щоб замінити кількох керівників середньої ланки молодими, енергійними людьми. Члени правління виходили з того, що деякі бригадири не можуть в нових умовах організувати колективи на виконання завдань чи то за браком знань, чи від небажання глибше вникати у виробництво, чи з інших причин. Правління призначило бригадирами рільничих бригад комсомольця Василя Левадянського і Миколу Змунчила. Завідуючим фермою № 2 призначено кандидата в члени КПРС, колишнього обліковця Михайла Власенка. Слід сказати, що правління артілі не помилилося у виборі.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв говорив на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ, присвяченому 50-річчю Ленінської Спілки Молоді, що зараз важко уявити роботу наших Рад, профспілок, державних установ без активної участі комсомольців. Партія покладає на молодих великі надії. Це зобов'язує їх бути гідними цієї високої довіри, виправдовувати її, чесно виконувати доручення, брати активну участь у житті суспільства, свого колективу.

До голосу молодих прислуховуються, з ними радяться, цінують їх думку. Таких прикладів можна навести безліч. Саме тому, що комсомол є зачинателем багатьох добрих справ, активним борцем за все нове, прогресивне, можна зустріти його представників серед членів правлінь артілей, в радах винахідників і раціоналізаторів, у багатьох комісіях. Так, секретар комітету комсомолу Агрегатного заводу Володимир Герещенко є заступником голови заводської комісії по культурі і естетиці виробництва, більшість секретарів комсомольських організацій колгоспів Ульяновського району обрано членами правлінь, секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка» Петро Коверга є членом парткому.

Комсомол дає своїм членам задатки організатора, вчить діловитості, загартовує ідейно. Багато його вихованців зараз очолюють відповідальні ділянки, є керівниками колгоспів, підприємств. Леонід Торов з колгоспу імені Енгельса Кіровоградського району виріс до секретаря парткому і заступника голови цієї ж артілі. Марія Гольша ще недавно була продавцем, а зараз очолює кіровоградський магазин «Маяк» і є секретарем комсомольської організації. Колишній секретар комсомольської організації Агрегатного заводу Іван Кононченко працює старшим контрольним майстром.

НЕЗАБАРОМ вибори. Серед кандидатів у депутати сільських, районних, міських і обласних Рад можна зустріти чимало комсомольців. Народ у виборні органи називає імена своїх гідних повпредів. До обласної Ради обиратиметься комсомолка Галина Веселова. Дівчині двадцять два роки. Працює трактористкою в колгоспі імені XXII з'їзду КПРС Кіровоградського району. Серед кандидатів у депутати обласної Ради й ім'я доярки з колгоспу «Шлях до комунізму» Новоархангельського району Зінаїди Бублик. У дев'ятнадцять років заробити таку честь — похвально.

Якраз тут і хочеться зупинитися на тій грані, яка проходить між юністю і зрілістю. Чи не саме тому, що своєчасно іноді її не помітять, і ходять подекуди в «молодих» і вісімнадцятирічні, і тридцятирічні. Навіть афоризм є: «Молодий, але подає надії». Аж дивишся, а тому «молодому» вже сорок. Отак добру частину життя і прожив з атестацією «молодий». І все тому, що хтось своєчасно не помітив у людині організаторських здібностей, не допоміг їм розкритися...

Довіра множить і силу, і можливості, і творче натхнення. У нас для молодих відкриті всі дороги. Молодим велика довіра. Тож за нами, молодими, — слово. Хай здобудемо довір'я чесною самовідданою працею, горінням, справжнім дерзанням.

У ВЦРПС І ЦК ВЛКСМ

ВСЕСОЮЗНИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ОГЛЯД

Президія ВЦРПС і Бюро ЦК ВЛКСМ постановили провести з квітня нинішнього по квітень 1970 року Всесоюзний громадський огляд стану підготовки і підвищення кваліфікації молодих робітників. Він проходитиме на підприємствах, будовах та в інших організаціях, які навчають кадри безпосередньо на виробництві.

Центральним Комітетам і радам профспілок, ЦК ЛКСМ союзних республік, крайовим та обласним комітетам ВЛКСМ доручено разом з відповідними господарськими органами розробити і затвердити умови та порядок проведення огляду. Фабрично-заводські і місцеві комітети профспілок, комітети комсомолу разом з керівниками підприємств, будов і радгоспів повинні створити спеціальні комісії по огляду з участю представників адміністрації, профспілкових і комсомольських організацій, передовиків та новаторів виробництва.

НОВИНИ

ТРАДИЦІЙНА ЗУСТРІЧ

Нещодавно у студентів Кіровоградського педінституту відбулась традиційна зустріч з керівником партизанських загонів на Україні, в Чехословаччині, в Польщі — Героєм Радянського Союзу Олексієм Семеновичем Єгоровим та з майором обласного військового комісаріату, теж учасником Великої Вітчизняної війни Павлом Андрійовичем Смирновим.

Захоплюючі і хвилюючі розповіді О. С. Єгорова і П. А. Смирнова про героїчне минуле народних месників зустрічали хвилі вдячних оплесків.

На закінчення зустрічі студенти щиро привітали гостей букетами живих квітів.

О. ШВЕЦЬ, студент Кіровоградського педінституту.

РЕПОРТАЖ

В СТЕПУ під Новгородкою

ГОСПОДАРЮЄ БЕРЕЗЕНЬ. В КОЛГОСПАХ РАЙОНУ ЙДУТЬ ОСТАННІ ПРИГОТУВАННЯ ДО ВЕСНЯНОЇ СІВБИ. НАД АРТІЛЬНИМИ ПОЛЯМИ ПРАЦЮЮТЬ ЛІТАКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ АВІАЦІЇ. В ГАРЯЧУ ПОРУ ЗАЙНЯВ ПОСАДУ ГОЛОВНОГО АГРОНОМА КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ВИПУСКНИК БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВОЛОДИМИР ТИМОФІЄНКО І—

СТАЛИ турботи колгоспників його турботами. Приймаючи на себе обов'язки головного агронома, молодий спеціаліст прийняв і всю відповідальність за долю майбутнього врожаю. Працює він в артілі тро-

(Закінчення на 2-й стор.).

Незабаром в поле. Молодий тракторист Василь Поливко готовий здавати екзамен на хліборобську зрілість.

Фото В. Ковпака.

ФОРПОСТ ОРГАНІЗАЦІЇ

ЗАНЯТТЯ ЗАОЧНОГО СЕМІНАРУ НА ТЕМУ «КОМСОМОЛЬСЬКА ГРУПА» ВЕДЕ ІНСТРУКТОР КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ ВАЛЕНТИН ПАНАСЮК.

КОМСОМОЛЬСЬКА група — складова частинка великої країни комсомолії, форпост її авангарду. Тут молода людина проходить свої перші університети — трудові, ідейні, моральні. Тут починає формуватись її індивідуальність, комуністичне переконання кожного юнака і дівчини.

У постанові VI пленуму ЦК ВЛКСМ відзначено, що комітети комсомолу зобов'язані повсякчасно підвищувати роль комсомольських груп у бригадах, відділеннях, на тваринницьких фермах і тракторних бригадах, в учбових закладах і на підприємствах, узагальнювати і поширювати досвід кращих групкомсоргів.

Головним завданням групи повинно бути вміння дійти до кожної молодої людини, допомогти юнакам та дівчатам визначити перспективи росту, залучити кожного юнака чи дівчину до конкретних корисних справ у колективі.

Комсомольські групи створюються по адміністративно-територіальному принципу безпосередньо на виробничих ділянках, навчальних групах та класах.

І від того, як йдуть у групах справи, у великій мірі залежить успіх всієї комсомольської організації в цілому. Дуже багато в цьому складному процесі залежить від комсомольського ватажка групи — від того, як він розуміє завдання, яким умінням і знаннями він володіє.

Від людини до людини, від серця до серця передаються тут потоки інформації. Групкомсорг обирається на зборах групи відкритим голосуванням строком на один рік. Він готує і проводить збори групи, інформує комсомольців про рішення вищестоящих комсомольських органів. Групкомсорг постійно робить записи до щоденника групи про проведені заходи.

У групі молодь готується до вступу в члени ВЛКСМ.

Групкомсоргу треба знати кожного члена ВЛКСМ, риси його характеру, ставлення до товаришів, до громадської роботи і до навчання, рівень політичної і культурної підготовки, його біографію, сімейний та матеріальний стан. Він повинен бути в курсі всіх найбільш важливих справ і подій у житті кожного (день народження, сімейні свята і т. д.).

ПОТРІБНО відзначати добрі справи комсомольців групи. Методи заохочення різноманітні — подяка від імені групових зборів, допис до стінгазети, представлення до нагородження грамотами райкому, міськкому, обкому ЛКСМУ, ЦК ЛКСМУ та ЦК ВЛКСМ.

Групкомсорг повинен бути не прохачем якихось привілеїв, а політичним борцем за все нове, виразником волі комсомольського колективу. Іноді запитують, які в групкомсорга права? Не потрібно шукати якихось особливих прав. Їх давним-давно дала Радянська влада, Комуністична партія. Адже Статут надає право широкої ініціативи в обговоренні і постановці перед відповідними органами питань життя, праці, навчання та відпочинку молоді.

Слід не забувати, що крім прав, є ще й обов'язки. На жаль, про обов'язки іноді забувають групкомсорги.

В нашій області створено 593 групи в промисловості, 117 груп на будовах, 746 груп в колгоспах та радгоспах, понад 1000 груп у школах та профтехучилищах.

Серед цієї великої армії комсомольських груп найкраще молодь області знає комсомольсько - молодіжну групу молочно-товарної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району (групкомсорг зоотехнік Олексій Хитрук). Комсомольці цієї групи стали ініціаторами обласного змагання за гідну зустріч 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. У групі 12 членів ВЛКСМ. Кожний комсомолець навчається: 7 — у школі сільської молоді, решта — в гуртку комсомольської політосвіти. Всі комсомольці відвідують зоотехнічний гурток, активні учасники художньої самодіяльності.

Добре йдуть справи в комсомольських групах МТФ колгоспів імені Калініна Добровеличківського району, імені Кірова Знам'янського району, «По шляху Леніна» Голованівського району.

В СТЕПУ ПІД НОВГОРОДКОЮ

(Закінчення. Початок на 4-й стор.).

хи більше тижня, та за цей час вже встиг розібратися в багатьох питаннях, які зараз стоять перед господарством. Познайомився з бригадирами і ланковими. Вже й відповідь держав. В нього, як у головного агронома, запитали, чому в сусідніх колгоспах озимину підживлюють літаки, а в їхньому ні. Звичайно, він міг би зіслатися на те, що тільки-но приступив до роботи. І був би правий. Та Володимир знав, що міндобрив завезено мало ,а тому пообіцяв найближчими днями виправити становище і зробити заявку на літаки.

Хвилює головного агронома і посівний матеріал. Хоч насіння і кондиційне, але низький процент першого класу. З ним миритися він не збирається. Зараз в лабораторії знаходиться зерно на аналізі і чекання результатів, тим більш, коли час не жде, — річ для головного агронома взагалі-то не дуже приємна. Спокійніше почував би себе, якби все було готове до сівби.

А ось із сівозмінами, які запланували до нього, доведеться все-таки миритися. Зараз уже пізно ламати структуру посівних площ, але наступного року сіятиме так, як вважає за краще.

Контора — поле — зерносховище і знову поле — контора — зерносховище — такий сьогодні маршрут головного агронома.

В артільних шоферів маршрути пролягли до Долинського заводу по обробці насіння кукурудзи. Звідти вони ведуть машини, наповнені золотавим зерном. Долають трудні весняні дороги шофери Володимир Бурмако, Григорій Козир, комсомолець Федір Лисенко. Відмінним зерном кукурудзи засіє колгосп в цьому році 595 гектарів на зерно і 500 гектарів на силос. В артілі створено чотири механізованих ланки по вирощуванню цієї культури.

Цукрові буряки будуть вирощувати теж чотири механізованих ланки. Їх очолюють в бригаді № 1 Михайло Татаренко, в бригаді № 2 — Олександр Брухаль, у бригаді № 3 — Сергій Лавриненко, в бригаді № 4 — комуніст Микола Карпенко. Ланка Олександра Брухаля торік зібрала по 316 центнерів цукрових буряків з кожного із 95 гектарів. Це — найвищий врожай в районі. Зараз механізатори ждуть першого сигналу весни, щоб вийти в поле. Техніка та інвентар давно відремонтовані. Зібрати не менше, як по 300 центнерів з гектара, — таке зобов'язання взяли члени механізованих ланок по вирощуванню цукрових буряків.

Н. Зелененька і В. Тимофієнко в зерносховищі.

ВЕСНЯНЕ сонце знімає білу ковдру з полів. Хоч правда, зима й не дуже балувала колгоспні поля снігом. Вітри, бурі змели його з лісосмуги, яри. Але озимина в колгоспі в доброму стані.

Торік в колгоспі імені Леніна зібрали озимої пшениці по 27,5 центнера з гектара. Є всі підстави сподіватися на високий врожай і в цьому році. Зараз, коли ви читаєте ці рядки, всі в артілі зайняті приготуванням до зустрічі з полем. Механізатори ще і ще раз перевіряють готовність техніки, «висить» на телефоні головний агроном Володимир Тимофієнко, «вибиває» міндобрива, агроном-насіннєвод Ніна Зелененька (яка, до речі, теж всього кілька місяців, як зайняла цю посаду) запитує лабораторію про результати аналізу.

Перший крок завжди відповідальний, завжди нелегкий. Тож і хочеться, щоб ці рядки стали для тебе, Володимире, добрим товариським словом перед твоєю далекою і почесною хліборобською дорогою.

В. ГАНОЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Леніна
Новгородківського району.

ПІОНЕР—МОЛОДШИЙ БРАТ

Подарована алея

ДОРОГИЙ мій юний друже! Ти добре пам'ятаєш осінній ранок 2 жовтня 1968 року, коли мільйони твоїх ровесників в червоних галстуках вирівняли шеренги, ставши під знамена своїх дружин. Орденоносна піонерія стала на старт експедиції «Заповітам Леніна вірні». А сьогодні ти вже рапортуєш партії, комсомолу про свої перші успіхи, нові пошуки і знахідки. Сьогодні ти вдивляєшся в завтра і мрієш... Мрієш, коли пишеш твір «Що б я сказав Іллічу, коли б зустрівся з ним?», коли мандруєш по карті місцями, де побував Ленін, коли стоїш в дозорі «Зарниці».

Твій загін має свою улюблену пісню і девіз. Ти хочеш хоч трішечки бути схожим на героя, ім'я якого носить твій загін. Чи все і завжди ти робиш так, щоб досягти цього?

Я хочу розповісти тобі про твоїх ровесників — піонерів дружини імені В. Скорнина Куцеволівської середньої школи.

ЗМІСТОВНИМ, багатогранним життям живуть піонери. І в будні, і в свята в піонерській дружині школи панує атмосфера бойового настрою. Трудові десанти і складні операції, конкурси і вікторини, недільники і військово-патріотичні ігри. Приходять в гості до піонерів ветерани праці, люди цікавих професій, герої воєн. А правофлангова — старша піонервожата Оля Лихошерсна — і порадить, і допоможе

Заходжу на засідання ради дружини. Порядок денний — рекомендації в члени ВЛКСМ. Тут вже тримайся! І за трійку згадають з німецької, і за збір в піонерському класі, який пройшов невдало. Одержати рекомендацію ради дружини — нелегка справа. А якщо і рекомендують, то місяць ще кандидатом будеш.

За останні роки в школах нашого району створюються музеї, зали, куточки В. І. Леніна. Кращі з них стали постійними центрами політичної освіти учнів, дійовими пропагандистами життя і діяльності В. І. Леніна, безсмертних ленінських ідей.

Слід відмітити, що в шкільній практиці ще не рідкі випадки, коли роботу по створенню шкільних музеїв починають з листів в центральні музеї країни з проханням вислати фотографії, книги, адреси старих комуністів. Але, як показує досвід, наших кращих музеїв (Онуфріївської, Куцеволівської, Дереївської середніх шкіл) починати потрібно з іншого — з вивчення учнями біографії Леніна, спогадів про нього, з розробки експозицій. Ми звертаємось до імені Леніна на карті світу. Це добре. Але замовчуємо про досягнення піонерів та комсомольців по виконанню ленінських заповітів.

В цьому відношенні хорошу справу почали піонери-семикласники Млинківської середньої школи, ставши на ленінську вахту праці. За три години вони зібрали 3361 кілограмів металолому. Кошти за нього вирішили передати на оформлення Ленінської кімнати в своїй школі. Почин семикласників підтримали всі піонерські загони. Ось звідси й починається виконання ленінських заповітів — з піонерських зборів. Вирішили — зробили.

Н. К. КРУПСЬКА рекомендувала мати при куточках, кімнатах Леніна його твори, грампластинки з його промовами. Такі бібліотеки, фонотеки вже створюються і працюють в Павлиській, Дереївській, Куцеволівській, Онуфріївській середніх та Камбурлеївській восьмирічній школах.

Давня дружба зв'язує піонерів дружини ім. Зої Космодем'янської Павлиської середньої школи з білоруськими друзями. Цієї осені вони одержали від них цікавий подарунок — 100 саджанців дерев. З них вирішено на відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна посадити алею і присвоїти їй ім'я вождя.

Рада дружини та комітет комсомолу доручили цю справу учням восьмих класів. Адже в цьому навчальному році вони готуються стати комсомольцями. В день народження В. І. Леніна — 22 квітня — восьмикласники передадуть свої галстуки третьокласникам, а самі одержать комсомольські квитки.

Валентина СКРИПНИК,
зав. відділом шкіл Онуфріївського РК ЛКСМУ.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

Відкидають расизм

Дев'ятсто арештованих, декілька поранених, збиток університету на мільйон доларів, — такий результат жорстоких сутичок, котрі відбулися недавно в Монреалі (Канада) між студентами і поліцією.

Що ж стало причиною студентських заворушень, які викликали такі наслідки?

Шість негрів-студентів канадського університету імені Г. Уільямса, обурені расистськими діями професора біології, заявили протест адміністрації. Решта студентів факультету, де навчаються негритянські юнаки, підтримали своїх товаришів і поставили вимогу провести розслідування.

Студенти на знак протесту зайняли будинок університетського обчислювального центру і забарикадувалися в ньому. На протязі двох тижнів 150 молодих людей не залишали будинку центру, вимагаючи задоволення скарги негритянських юнаків.

За наказом властей 90 юнаків, в тому числі 41 негр, обвинувачені у «змові і варварських діях» і кинуті до в'язниці.

Г. ЗІБОРОВ.
(ТАРС).

Демонстрація робітників одного із заводів у Токіо.
Напис на плакаті: «Геть з японської території літаки «Б-52».

Фото ЯПС—АПН.

Вогні молодіжних клубів

Недавно мені довелося побувати в болгарському селі Горско Сливово Ловецького округу. Гордість цього села — чудовий Будинок культури, споруджений три роки тому на кошти кооператорів. Тут прекрасний зал на 450 місць, де демонструються кінофільми і влаштовуються театральні вистави, бібліотека, велика читальня, художня галерея, музей, затишне, добре обладнане приміщення, котре називають клубом молоді.

Сільська молодь дуже прив'язана до свого клубу, тримає його в зразковому порядку і з задоволенням проводить тут час. При клубі діє великий ансамбль пісні і танцю, драматичний гурток, оркестр. Тут влаштовуються лекції, доповіді і бесіди, обговорюються нові фільми, книги, проводяться зустрічі з діячами культури і мистецтва, із спеціалістами сільського господарства, ведуться заняття по підвищенню кваліфікації молодих садівників, городників, механізаторів.

Такі молодіжні вогнища культури і освіти створені в сотнях болгарських сіл. У клубі села Коінаре Врачанського округу добре організована допризовна підготовка молоді і спортивно-фізкультурна робота. У сусідньому селі Бреніце комсомольці створили будинок техніки, в якому молодь наполегливо оволодіває технічними знаннями. В багатьох добре обладнаних молодіжних клубах проводяться урочисті шлюбні церемонії.

Молодіжні сільські клуби — предмет постійної уваги комсомольських організацій — грають велику роль у вихованні молодих кооператорів. Кооперативні господарства асигнують на клуби спеціальні кошти для придбання телевізорів, навчальних посібників, настільних ігор і т. д. Велика увага приділяється будівництву при клубах стадіонів і спортивних майданчиків.

Софія.

Д. БОЧАРОВ,
кор. ТАРС.

«Такі не відступлять...»

ДНД—десятирічний стаж

Коли вечір запалює зорі, на вулицях Кіровограда з'являються люди з червоними пов'язками. Це — члени добровільних народних дружин. Вони разом з міліцією бережуть мирний спокій громадян, ведуть велику виховну роботу. Дев'ять тисяч дружинників налічується в обласному центрі, сто сорок шість народних дружин, десятки дитячих кімнат.

Серед кращих— дружини ремзаводу «Укрсільгосптехніка», взуттєвої фабрики, педінституту імені О. С. Пушкіна, міських професійно-технічних училищ № 6 та 9.

В основному це передовики виробництва, ударники комуністичної праці. Серед них немало і комсомольців. От, наприклад, студент машинобудівного технікуму Василь Решетняк. Не завжди в юнака є вільний час. Тим більше, скоро захист диплома. Але знаходить його Василь, щоб і посидіти над підручниками, і в кіно піти, і вийти на заліту електричними вогнями центральну вулицю з червоною пов'язкою на рукаві.

Вже десять років минуло відтоді, як в Кіровограді почав працювати штаб ДНД. Відмітити цю дату прийшли активісти-дружинники. Урочисті збори відбулися в клубі імені М. І. Калініна.

— Сила міліції в зв'язку з народом, — говорить начальник міського відділу внутрішніх справ Ф. О. Маковський. — Велику допомогу в нашій роботі надають члени добровільних народних дружин.

— Дружинник Ковальов з ремзаводу «Укрсільгосптехніка», — продовжує він, — чергував по вулиці Леніна. Все було як завжди: і гамірливе море людей, і дзвінкий сміх молоді. Раптом увагу дружинника привернула людина, яка боязко озираючись, вийшла з під'їзду. В руці вона тримала великий мішок. Чоловік цей виявився спекулянтом.

Багато комсомольців серед дружинників заводу «Червона зірка». За минулий рік вони провели вісім рейдів, в яких взяло участь біля тисячі чоловік.

На урочистому зібранні велика група охоронців громадського порядку була нагороджена грамотами обкому і міськкому КП України, цінними подарунками. Серед них і наш знайомий Василь Решетняк. Міцно збитий, з енергійним обличчям, з твердим поглядом сірих очей. І подумалося: «Такі не відступлять перед небезпекою». Оплески присутніх стали підтвердженням моїх думок.

А. ВАСИЛЕНКО.

НОВИНИ

„Середа сівача“

Минулої середи просторе приміщення лекційного залу міського Центрального лекторію виповнили студенти вузів, технікумів, училищ. Всі вони прийшли на зустріч з учасниками молодіжної літературної студії «Сівач», що працює при «Молодому комунарі».

Далеко, мріє, до твоїх вершин.
А шлях крутий, а шлях всього один.
Та все життя попереду моє.
І мрія є, і сила в мене є.

Це рядки із вірша «Скеля» студента Кіровоградського педінституту Нуржана Танирбергенова.

До речі, Нуржан читав свої поезії на рідній казахській мові і в перекладах на російську та українську мови.

Щирими оплесками був нагороджений виступ початкуючого прозаїка Миколи Литвиненка, що прочитав свою новелу «Новорічні зорі». Мали успіх і поезії Олександра Івакіна, Світлани Ярошевської, Римми Ланської.

Вечір вів керівник літературної студії «Сівач» Валерій Гончаренко.

Г. НАЙМОВА.
м. Кіровоград.

«НЕМАЄ! НЕМАЄ!..»

Або чому був незадоволений архієпіскоп Назарій

ЩОРІЧНО ми відзначили 155 років від дня народження Т. Г. Шевченка. На вечорах в клубах і Будинках культури, на вулицях і площах звучали вірші поета, пісні про нього, про разючі зміни за радянського часу на «Вкраїні милій».

І згадалась мені одна телеграма 55-річної давності.

«По огуднику пречистої божої матері Тарасу Шевченку моліться усердно по совісті, щоб бог простив йому мерзотні писання його, на панахиду запросіть служити у себе дома, на квартирі, а не в храмі. Архієпіскоп Назарій».

Вона, ця телеграма, була адресована єлисаветградцям, які хотіли на 100-річчя великого Кобзаря відслужити панахиду. Служителі місцевого собору ненаважилися дозволити і послали телеграму в Одесу. Архієпіскоп, як бачимо, заборонив панахиду, боячись «великого, безбожника».

І боязнь ця була небезпідставною, адже великий народний поет Т. Г. Шевченко був не тільки непримиренним борцем проти самодержавно-кріпосницького ладу, але й войовничим атеїстом свого часу. В його творчій спадщині значне місце посідають антирелігійні мотиви викриття ганебної ролі православної церкви, Ватікану, які вважали священними основи тогочасного ладу і фарабство. Великий поет розумів, тично освячували кріпосницьке що релігія, допомагаючи панівним класам тримати народ у покорі й темряві, тим самим стоїть на перешкоді до визволення трудящих. Тому з такою силою звучав мужній голос поета, спрямований на знищення будь-якого релігійного дурману.

Релігія зображувала земні діяння царів, як втілення «божественної» мудрості і справедливості. Але про яку ж справедливість можна було говорити, коли з дозволу царя — цього «намісника божого» — «латану свитину з каліки знімають, з шкурою знімають, бо нічим обуть княжат недорослих». І тому поет не просто зневірюється в бога, він гнівно стверджує:

... немає
Господа на небі!
А ви в ярмі падаєте,
Та якогось раю
На тім світі благаєте?
Немає! Немає!

(«Сон»).

ІМЕНЕМ бога освячувалася колоніальна, грабіжницька політика царизму, братовбивчі війни, грабежі. Поет з глибоким обуренням змальовує картину, де показує, як розпинателі народні б'ють «неутомленнії поклони» перед образом святим, щоб творити свої будні справи:

«За кражу, за війну, за кров. —
Щоб братню кров пролити просять,
А потім в дар тобі приносять
З пожару вкрадений покров!»

Як послідовний войовничий атеїст Шевченко заперечував саме розуміння існування бога, розвінчував різні біблійні легенди про святих, показував справжню суть релігійних проповідей про «святість» церковної і царської влади:

«...У нас
Святую біблію читає
Святий чернець і научає,
Що цар якийсь-то свині нас...»

Виходить, що й небо сприяє насильникам і кривдникам, що й там, — на службі у «царстві божому», — сидять убивці. А небо спокійно вислуховує молитви тиранів і навіть приймає від них дари.

ДЕСЯТЬ років тримав царизм волелюбного поета на засланці, але ніякі обмеження не зламали революційних і атеїстичних переконань Кобзаря. Ще з більшою художньою силою зображував він трагічну долю пригноблених мас, викривав справжнє обличчя кріпосників, розвінчував експлуататорську суть релігії. В багатьох творах цього періоду Шевченко показав, що релігія потрібна лише панівним класам, щоб тримати народ у покорі. Так, у вірші «Не молилася за мене» поет писав:

«Даєш ти, господи єдиний,
Сади панам в твоїм раю.
Даєш високії палати,
Пани ж неситії, пузаті,
На рай твій, господи, плюють
І нам дивитись не дають
З убогої малої хати.»

У ПОЕМІ «Неофіти» дійова антирелігійна пропаганда в устах поета звучить як заклик до боротьби проти самодержавного ладу та його ідеології. Поет вірив у той час, коли «окують царів неситих в залізнії пута». Царі іменем «всевишнього» творять нечувані насильства над народом, гонять людей на братовбивчі війни. Ось чому поету «хотілося б зогнать оскому на коронованих главах, на тих помазаниках божих».

Антикріпосницькі та антирелігійні мотиви особливо посилюються під впливом російської революційної демократії. Про це свідчать такі твори: «Я не нездужаю півроку», «Світе ясний! Світе тихий», «Марія», «Осії. Глава XIV» та ін.

Католицька церква на чолі з Ватіканом завжди була ворогом всякої прогресивної думки. Усіх протестантів оголошували єретиками і знищували. В поемі «Єретик» Т. Г. Шевченко гнівно засудив інквізиторів, створив величний образ Яна Гуса — борця проти католицизму, Ватікану, за вільне життя свого народу.

Геніальна спадщина великого Кобзаря відіграла значну роль у революційно-визвольному русі, прищеплювала трудящим атеїстичні переконання.

Атеїстичні мотиви у спадщині Т. Г. Шевченка не втратили актуальності і в наші дні. Твори народного поета допомагають нам виховувати трудящі маси в дусі непримиренності до релігійної ідеології.

І. ПРОЦЕНКО,
доцент Кіровоградського педінституту.

Леонід ТЕНДЮК

В планети Океан

Потім — то квапливо, то спроквола — виходять дівчата. Присідають, знову підводяться, лише одна, мов зачарована, в оцепенінні, а навпроти неї у такій же позі хлопець. І мені розповіли таке: щоб дістатися звідси до незнаної землі на півдні, плем'я тонга в старовину задумало побудувати човна. Головний вождь Паарікі наказав зрубати велетенську пальму на сусідньому острові Айтутакі. У лагуні повно акул, вирують підводні течії, на самому ж Айтутакі злі духи. Ви бачите, як шепотять казуаринові й мангрові дерева? То прислужники бога Танаруа, що обернув красуню-полінезійку в пальму, а юнака Чіаві, її коханого, у дерево везі — велетенського мовчазного гіганта на протилежному боці острова. І який би вітер не шумів, не можуть закохані дотягнутися одне до одного руками-віттям. Лише часом морський блукач-альбатрос приносить їм слова-тужіння, в яких біль і трепет кохання.

Та ця сумовита мелодія змінюється веселою і нестримною. Почався танок, до якого острів'яни запрошують гостей... Я сиджу мовчки під пальмою. Я ніколи не танцював хулу. І не думав танцювати. Та ось вибігає полінезійка. За місцевим звичаєм, вона цілується зі мною — притуляє свого носа до мого. Надіває мені на шию вінок. І ми танцюємо. Ми танцюємо довго. Годину? Дві? Можливо. Можливо вічність. А музика радіє, і кожен удар озивається в серці лунко, тонкострунно...

« Ти поїдеш далеко, — читаю я в тих очах, — ти мене забудеш. Тебе покличуть степи і інші, сині очі. Але коли-небудь, може, вінок цей нагадає тобі про мене і про мій острів».

СЕРЕД ПАПУАСІВ

Відпустив бородку рудувату,
Сам Нептун, товариш мій і брат.
І, як кажуть суднові дівчата,
Став тепер справжнісінький пірат.
Поза океанами далеко
Крижанюють вкриті степи,
Ну, а тут така шалена спека,
Що білють роби від ропи.

Радіохвилі доносять, що на Україні морози, а ми мучимося від спеки. Наш курс на архіпелаг Бісмарка — до Соломонових островів, до великого острова Нова Британія й атолу Херміт. Ці місця, що трохи на схід від Нової Гвінеї, недаремно звуться гнилим кутком Тихого океану: нестерпна спека змінюється тропічними зливами, від яких немає порятунку... Нічим дихнути — така вологість, а найменша виразка на тілі за день-другий перетворюється на незагойну рану.

Вночі — пітьма. Дощ. Мене посилають на бак — дивитися вперед. Пірнаю в темряву. Методично, раз по раз, вмикають гудки.

— Гу-гуу!.. у-у! — тривожиться над океаном.

— Дивись уважно! — наказав штурман.

Я вдивляюся в пітьму, але так нічого й не бачу. Лише десь на сході жевріє багряна тонка смуга.

Ми знаємо: землі ці майже не досліджені, навіть у лоціях про них відомості ще за минуле століття, та й ті скупі й не точні. Тому треба бути особливо уважними, щоб не наразитися на рифи.

— Якщо помітим нові острови і їх не виявиться на карті, назвемо твоїм іменем, — пообіцяв штурман.

— Вельми вдячний, але не хочу примазуватися до географічної слави.

Нам, вахтовим, ще звечора стало відомо, що «Витязь» зайде на один із атолів цього архіпелагу.

— Ліворуч ніби береги, — увійшовши до штурманської, спокійно сказав я.

— Ніби? — жахнувся старпом. — Ви, чорт візьми, точніше висловлюватись можете? Береги чи що?

— Ліворуч видно береги! — тепер уже відчеканив я.

— Не може бути! — збентежено мовив старпом.

— Неймовірно! — вже сам до себе пробурмотів і штурман, глянувши в ілюмінатор. — На жодній карті їх тут не позначено.

— Покликати третього, — наказав.

І ось заспаний третій помічник капітана в ходовій рубці. Перечитують лоції—від Антарктиди до Нової Гвінеї. Ні, в таких широтах, як ми тепер, — островів не повинно бути.

— Я першовідкривач, — подаю голос.

— Замовкни!

Нарешті, пітьма розсіялася, і ген до неба крізь туман проступили сині гірські хребти Нової Британії.

«Виверження вулканів тут — постійне явище. Особливо багато їх як згаслих, так і діючих, на островах Нова Британія Землетруси часто супроводжуються катастрофічними хвилями, що раптово змінюють рельєф дна... У прибережних водах — хижі отруйні морські змії, риби, медузи, восьминоги, скати-хвостоколи... Численна кількість небезпечних рифів, мілин, які вивчені зовсім недостатньо; чимало островів нанесено на карти неточно... Висока температура повітря, велика вологість тяжко переноситься людиною», — записано в лоції.

— Після такої характеристики серед капітанів мало знайдеться сміливців, щоб провести корабель до цих берегів. Проте якщо вже й експедиційне судно шукатиме втоpованих шляхів, то мені зостається єдине — перейти на тюлькин флот, на колісний річковий пароплав. — Так говорив наш боцман, смаглотілий, дебелий хлопець, що, обіпершись об фальшборт, гортав лоцію південних морів.

«Витязь» наближається до Нової Британії, найбільшого острова в архіпелазі Бісмарка І, мабуть, найглухішого, найменш дослідженого закутка нашої планети.

Вже півострів Газелі далеко в море висунув свої носаті миси, густо порослі мангровою темно-зеленою гущавиною. Кажуть, ця бухта, до якої ми входимо, — одна з найкрасивіших у світі. Я немало бачив гаваней. Та коли наше судно минуло дві стрімкі й похмурі скелі Даванія, що, немов дозорці, стояли при вході в бухту, переді мною розкинулася велична картина гавані. Уявіть собі кратер велетенського вулкана, в якого зрізано гостру вершину, кратер заповнено водою, а схили увінчані пишною тропічною зеленню, де на тлі неба кожна пальма здається тоненькою скалкою, така вона маленька в порівнянні з цим вулканоподібним феноменом природи, — ото і буде гавань, про яку я розповідаю.

І враз, як тільки нога торкнулася землі, потрапляєш у полон незвичайного й дивовижного.

Рабаул — невелике тропічне місто, розташоване в підніжжі кількох вулканів. Ми бігли пірсу. Зроблений він із затонулого в другу світову війну японського есмінця. Корпус корабля залито бетоном, і до нього тепер швартуються судна. Праворуч, над горами, смуги блідуватого диму. То кадить вулкани Рабаланкаіа і Таврувур.

(Далі буде)

Продовження. Початок в газеті за 1—15, 25, 27 лютого, 1, 4, 6 березня.

Полінезійська танцюристка з острова Раротонга.

СПОРТ

ПЕРЕМОЖЦІВ — 346

В цьому просторому і світлому спортивному залі ніколи не буває тиші. Хлопці та дівчата зранку приходять сюди на урок фізкультури. А потім до пізнього вечора тут йдуть заняття спортивних секцій. Тренуються баскетболісти, гімнасти, волейболісти, борці, тенісисти.

І не дивно, що в залі завжди гамірно. Адже в Кіровоградському профтехучилищі № 6 фізкультурою і спортом займаються всі 482 учні. З них — 346 виконали нормативи масових розрядів.

Одному вчителеві фізкультури Петру Олексійовичу Бобкову, звісно, не під силу допомогти всім спортсменам підвищити майстерність. Та в нього є чимало помічників: в училищі підготовлено 62 громадських інструктори по спорту, 86 суддів.

Після довгих і напружених тренувань приходить успіх. Ось уже більше десяти років спортсмени училища не поступаються першістю жодному низовому колективу «Трудових резервів» області. І в торішній обласній спартакіаді цього товариства хлопці та дівчата ПТУ № 6 теж зайняли призове місце.

Є тут спортсмени, що стали гордістю всього училища. Це — баскетболісти Василь Вовченко, Юрій Рибальченко, волейболісти Іван та Василь Пархоменки, гімнастка Люда Компанієць, тенісист Микола Савченко. Випускники ПТУ Анатолій Хропов тепер у футбольній команді майстрів класу «А» «Зірці», Анатолій Куліш виконав норму майстра спорту з шашок.

НАПРЯМОК — МАСОВІСТЬ

ЗАВТРА — субота. А сьогодні в комітеті комсомолу Олександрійського електро-механічного заводу йдуть останні приготування до вихідного дня. Ватажок заводських комсомольців Марія Анісімова покликала активістів з усіх цехів. Одним радить, як краще влаштувати туристську мандрівку, в інших запитує про те, як підготувались до шахового турніру. А голова низового колективу фізкультури Євгеній Колісниченко інформує про хід заводської спартакіади «За труд і довголіття».

З тих пір, як підприємство перейшло на п'ятиденку, комітет комсомолу заводу по-новому взявся за організацію відпочинку молоді. Помітно зросли турботи активістів про масовість, високу майстерність в низовому колективі фізкультури. На заводі, перш за все, подбали про те, щоб мати громадських тренерів, суддів. Тепер лише інструкторів по спорту тут є 88, а суддів — 22.

Налагоджена робота в спортивних секціях. Волейболісти, городошники, команда любителів кульової стрільби — чемпіони міської ради ДСТ «Авангард».

А нещодавно і заводські шахісти перемогли в першості міста серед авангардівців. В змаганнях взяли участь першорозрядники Володимир Кац, Олександр Зімахін, Георгій Логвинов, Олександр Музичук та Валентина Ларіонова.

Дирекція заводу, партком, завком профспілки постійно підтримують комсомольських та фізкультурних активістів, надають їм матеріальну допомогу. Тож недарма на заводі хороша спортивна база. Юнаки та дівчата обладнали для себе спортивні майданчики, закупили різноманітний інвентар. А на річці Псьол вони мають туристську базу. Там є вишки для стрибків у воду, плоти для рибалок, водні велосипеди, човни.

Яскравим свідченням високої масовості була торішня спартакіада, присвячена 50-річчю ВЛКСМ. В ній взяло участь 668 молодих робітників, які займались 13 видами спорту.

На черзі — нові старти. Триватимуть змагання на честь 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. Будуть легкоатлетичні кроси на приз героїв-земляків. На бігові доріжки, спортивні майданчики вийдуть кращі спортсмени, коли будуть змагання, присвячені 50-річчю Ленінського комсомолу України.

О. БАРБІНОВ,
інструктор обкому комсомолу.

Атакують спартаківці.

Фото Л. ЛІВАШНИКОВА.

Знову — авангардівці

9 БЕРЕЗНЯ кінчилися змагання з ручного м'яча, які входять до заліку IV обласної спартакіади профспілок. У поєдинках взяли участь найсильніші команди — спортсмени обласних рад ДСТ «Авангард», «Буревісник», «Трудові резерви», «Локомотив», ДССТ «Колос», «Спартак».

Чемпіонський титул завоювали чоловіча та жіноча команди ДСТ «Авангард». На другому місці (серед чоловіків) — спортсмени «Локомотива», на третьому — «Буревісника». Серед жіночих команд друге і третє місця вибороли команди «Буревісника», «Локомотива».

ЧЕМПІОНИ З ДВАДЦЯТЬ СЬОМОЇ

ЯКЩО ви завітаєте в Кіровоградську середню школу № 27 і поцікавитесь добрими традиціями учнів, вам скажуть:

— Не було, мабуть, в місті жодних змагань, в яких би не брали участі наші спортсмени. А традиція в них — перемагати...

І це твердження в якійсь мірі виправдане. Он скільки почесних кубків, вимпелів, дипломів прикрашають одну з просторих кімнат закладу! І в кожної нагороди своя історія. На одному з кубків читаю напис: «Кращим гімнастам міста». Учні пишаються тим, що їх ровесники неперевершені в цьому виді вже десять років підряд. Саме тому почесна нагорода одержала постійну «шкільну» прописку.

А скільки перемог на рахунку легкоатлетів, баскетболістів, волейболістів! Вони внесли у спортивну «копилку» і свою чималу долю.

Директор І. М. Чабаненко і весь педколектив школи незбиток цінують фізичну культуру.

— Зараз у нас кожний третій з учнів — спортсмен. Ми хочемо, щоб ними у нас були всі, — ділиться думками директор Ірина Михайлівна Чабаненко.

С ПРАВДІ, середня школа № 27 по праву вважається своєрідною «кузнею спортивних кадрів». І це не буде перебільшенням: Багато хто з випускників продовжує своє навчання на факультеті фізвиховання в педінституті. От хоча б взяти тренера ДСШ Т. М. Долженко. Саме в стінах цієї школи дівчина сформувалася як спортсменка. А любов до гімнастики прищепила їй викладач фізвиховання Г. С. Шлапачук. Як раділа учителька, коли дізналася, що її вихованка стала майстром спорту СРСР! І зараз Тамара Миколаївна не порвала зв'язків із рідною школою. До її цінних порад прислухаються ті, хто тільки розпочинає спортивний шлях, і ті, в кого за плечима відповідальні змагання на першості області та республіки.

Лише нещодавно повернулася з Києва шістнадцятирічна гімнастка Олена Льовочкіна. Успішним був для неї цей виступ: вона в числі кращих юніорів республіки. І цим ще раз наблизилася до своєї мети — стати майстром спорту. Мріють про заповітний рубіж і її подруги по команді, кандидати в майстри спорту Люда Арсентьєва та Катя Ходощук.

Лише зараз в школі навчається вісім чоловік, які виступають за програмами кандидатів у майстри спорту! Серед них — Володимир Пароєв, Сергій Капітанов.

ТА НЕ лише гімнастами славиться школа. В цьому році її закінчив Валерій Калінін, гравець футбольної команди «Зірка». Бажання добре володіти шкіряним м'ячем привело хлопця до дитячої спортивної школи. Тренером п'ятикласника став тоді досвідчений майстер Б. П. Резніков. І почалися тренування. Поступово зникла сором'язливість перших днів. На зміну їй прийшла впевненість в своїх силах. Наполеглива праця увінчалася успіхом. Валерій почав виступати за дублюючий склад команди «Зірка». Під час нашої розмови він висловив думку про те, що спорт не може існувати без постійного навчання, бо навчання — невід'ємна його частина.

Так, двадцять сьома має добрі традиції. Її вихованці неодноразово з успіхом захищали честь області на республіканських змаганнях. Їх перемоги кувалися у напруженій боротьбі за метри, бали, секунди. А ті нагороди, що прикрашають простору кімнату, — свідчення того, що навчання і спорт у школі завжди йдуть поруч, нога в ногу.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
позаштатний кор. «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

АТАКУЮТЬ «СИНІ»

У ДОРОГУ вирушали на світанку. Лаштували лижі, рюкзаки, брали з собою спортивний інвентар. Перша мандрівка — далеко в степ. Там загін «синіх» захоплював плацдарм, готувався до «бою». А з долини вже йшли в наступ «зелені». Починалась військова гра. В напрузі були стрільці, зв'язківці. Схилились над картою командири.

Бій за «висоту» тривав до обіду...

Учні Красносільської середньої школи, об'єднавшись в батальйон «Снігового десанту», протягом всієї зими не раз були в дорозі. Змагалися найсильніші лижники, під час військових ігор хлопці та дівчата оволоділи основами туристської справи. Тепер кожен з учнів може вміло установити намет, розвести вогнище, знає, як вірно орієнтуватись на місцевості. І допомогу потерпілому вміють школярі дати.

Оце в райком комсомолу подзвонив вчитель фізичного виховання Красносільської середньої школи М. О. Крижній. Потім рапортував секретар комсомольської організації. Вони повідомили, що за зиму в лижних походах, військово-спортивних іграх взяло участь понад 120 юнаків та дівчат.

І отак не лише в Красносіллі. Хороший загін лижників в Єлизаветградківській середній школі. Тут теж кілька разів влаштовувалась військова гра. Разом з учнями в дорозі були працівники райвійськкомату, комсомольські активісти, воїни-земляки.

Численні також були загони «Снігового десанту» в Новоситняжці, Іванівці. Юні спортсмени влаштували кілька лижних кросів, відвідали могили воїнів-героїв в сусідніх селах, зібрали чимало матеріалів для щоденника юних слідопитів.

В березні — останні мандрівки засніженими стежками. Підсумовувати буде що.

К. РОЙ,
завідуюча шкільним відділом Олександрівського райкому ЛКСМУ.

«СТОЯТИ СТРУНКО!..»

ЯКЩО ПОКЛИЧЕ ВІТЧИЗНА

ПРИЗНАТИСЬ, давно мною не оволодівало таке почуття. Я ж теж був солдатом. Все, все, що є в цій кімнаті, нагадало мені той далекий час. Якось мимоволі розправляєш плечі, наче ось-ось прозвучить команда: «Струнко!», і треба буде комусь віддати рапорт.

Мабуть, відчув те і Олександр Васильович Гладкий — військкерівник школи.

—Наша військова кімната, — коротко пояснює він. — Дивіться...

А дивитись є на що. Налічив тринадцять плакатів. На полицях акуратно по-солдатському складені протигази, санітарні сумки. На кожнім ряду столів помітка: відділення таке-то.

— Можливо, це і дрібниці, — каже Олександр Васильович. — Але воно теж привчає до дисципліни.

Та хіба тільки це? Все тут націлене на те, щоб юнак звикав до чітких непорушних законів майбутнього армійського життя!..

Учні призовного і допризовного віку Онуфріївської СШ вивчають загальну структуру Збройних Сил СРСР, роди військ, статути, проходять строєву підготовку.

Разом з тим проводиться чимало заходів, спрямованих на виховання у юнаків почуття патріотизму, поваги до воїнів Радянської Армії, військової взаємодопомоги і дружби.

А оце в школі побував Герой Радянського Союзу т. Євсєєв. Виступав зі спогадами про минулу війну. Влаштовуються також зустрічі із своїми земляками — учасниками громадянської та Вітчизняної воєн, партизанами і ветеранами праці. Тісна дружба з воїнами — колишніми вихованцями своєї школи.

Влаштовуються різні військові походи, кроси, ігри та інші заходи, спрямовані на зміцнення фізичного гарту старшокласників.

Є в школі і свої відмінники військової підготовки. Серед них — Олексій Спасов, Сергій Білоус, Олександр Цимбал, Сергій Сайко. Тож недарма на районних змаганнях по стрільбі, що їх проводила районна рада ДТСААФ, онуфріївці зайняли перше місце серед інших шкіл району. В особистому заліку вони також не поступилися першістю. Серед юнаків призером став Олексій Спасов, а серед дівчат — Валя Гарбуз.

Добре, коли юнак, ідучи в армію, мав одну з технічних спеціальностей. Тому онуфріївці разом з військовою підготовкою вчаться механізаторській справі.

А як же дівчата? І вони не відступають від хлопців. Під керівництвом учительки Л. Овчаренко вони вчаться в сандружині.

Т. ЗІНЧЕНКО,
наш громадський кореспондент.
с. Онуфріївка.

ТЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 11 березня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — «Мелодія-66». Фільм-концерт. (К). 11.35 — Фізика для учнів 10 класу. «На Київському телецентрі». (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм «Дідусь, Кільян і я». (Кіровоград). 17.15 — «Джерело». Фольклорний клуб. (Львів). 18.00 — Для дошкільників і молодших школярів. «Дітям про звірят». (Ленінград). 18.30 — Телевісті. (К). 18.50 — Реклама. (К). 19.00 — «Дідусь, Кільян і я». Художній фільм. (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Робітниче життя». Тележурнал. (Кіровоград). 22.00 — Телефільм «Поєдинок». (Кіровоград). 22.15 — «Дорога в Париж». Телефільм. (К). 22.45 — «Через рік — в Осака». (Експо-70). (М).

СЕРЕДА, 12 березня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — «Заради життя». Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Суспільствознавство для учнів 10 класу. «Встановлення Радянської влади на Україні». (К). 12.10 — «Замах». Художній фільм. (Кіровоград). 17.30 — «Комуніст». Тележурнал на теми партійного життя. (Львів). 18.00 — Для дітей. «Олівець-маловець». (К). 18.30 — Телевісті. (К). 18.50 — «Замах». Художній фільм. (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Палітра». Нові твори Георгія Чернявського. (Дніпропетровськ). 21.45 — Експериментальна кольорова програма України. (К). 23.00 — «Сторінки музичного календаря». (М).

Друга програма. 18.50 — «Райдуга». Молодіжна програма. (Одеса). 19.30 — Музика бароко». Грає Ужгородський камерний оркестр. (Ужгород). 19.55 — Реклама. (К).

● ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ВІВТОРОК, 11 березня. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.10 — Фільм-концерт «Мелодія-66». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 10 класу. (К). 12.10 — Телефільм «Аркадій Райкін». 17.15 — Фольклорний клуб «Джерело». (Львів). 18.00 — «Дітям про звірят». (Ленінград). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 19.00 — Художній фільм «Життя в цитаделі». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Концерт. (К). 22.15 — Телефільм «Дорога в Париж». (К). 22.45 — Художній фільм «Білі, білі лелеки».

СЕРЕДА, 12 березня. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.10 — Телефільм «Заради життя». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 9 класу. (К). 12.10 — Телеспектакль «Гравюра на дереві». (К). 17.30 — Тележурнал «Комуніст». (Львів). 18.00 — Для дітей. «Олівець-маловець». (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — Молодіжна програма «Райдуга». (Одеса). 19.30 — «Музика бароко». (Ужгород). 20.00 — Актуальний екран. 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — М. Горький — «Троє». Спектакль.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБЛАВТОУЧКОМБІНАТ

ПРОДОВЖУЄ НАБІР

НА
ЧОТИРИМІСЯЧНІ КУРСИ
ШОФЕРІВ І АВТОСЛЮСАРІВ

юнаків і дівчат, що мають освіту не нижче семи класів.

Навчання безплатне, зарахованим на курси виплачується стипендія.

За довідками звертатися в Облавтоучкомбінат (вулиця Островського, 6) і його автошколи у містах Олександрії, Новоукраїнці, Новомиргороді, Ульяновці, Долинській.

ДИРЕКЦІЯ КОМБІНАТУ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-33-66, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 00687. Індекс 01197 Зам. 1151 Тираж 50 000